

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 9C/135/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712218731
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ľudmila Ostrolucká
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2014:6712218731.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen, v konaní pred sudkyňou Mgr. Ľudmilou Ostroluckou, v právnej veci žalobcu BL Telecom debt, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 45 535 108, zastúpeného advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 36 862 711, proti žalovanej S. P., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom H. XXX/XX, XXX XX Z., štátne občianstvo: SR, t.č. na neznámom mieste, zastúpenej Janou Sekerešovou, súdnou tajomníčkou Okresného súdu Zvolen, ako opatrovníčkou, o zaplatenie 302,75 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 53,80 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 52,14 Eur od 12. 12. 2009 do zaplatenia, vo výške 9 % ročne zo sumy 1,66 Eur od 12. 02. 2010 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 139,78 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 139,78 Eur od 12. 11. 2010 do zaplatenia z a s t a v u j e.

Súd žalobu v časti o zaplatenie sumy 109,17 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 109,17 Eur od 12. 11. 2010 do zaplatenia z a m i e t a.

Žalovanej náhradu trov konania voči žalobcovi n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou zo dňa 12. 10. 2012, ktorá bola doručená súdu dňa 05. 11. 2012 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 302,75 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 52,14 Eur od 12. 12. 2009 do zaplatenia, vo výške 9 % ročne zo sumy 1,66 Eur od 12. 02. 2010 do zaplatenia, vo výške 9 % ročne zo sumy 248,95 Eur od 12. 11. 2010 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 16. 12. 2011 spoločnosť Slovak Telekom, a.s., so sídlom Karadžičova 10, 825 13 Bratislava, IČO: 35 763 469 ako postupca na strane jednej (ďalej len „právny predchodca“) a on ako postupník na strane druhej uzavreli Zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bol odplatný prevod pohľadávok uvedených v prílohe tejto zmluvy, vrátane pohľadávky voči žalovanej, vedenej pod referenčný číslo: 1.91265980. Žalovaná ako záujemkyňa uzavrela s jeho právnym predchodcom ako poskytovateľom v zmysle § 43 Zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, v znení neskorších predpisov Zmluvu o pripojení. Predmetom zmluvy bolo poskytovanie elektronickej komunikačnej služby jeho právnym predchodcom žalovanej. Žalovaná v zmysle zmluvy sa zaviazala riadne odoberať službu a platiť za ňu riadne a včas poplatky dohodnuté v aktuálnom Cenníku. Povinnosťou žalovanej bolo v prípade nedodržania zmluvných povinností voči jeho právnemu predchodcovi uhradiť zmluvnú pokutu, ktorej výška bola dohodnutá v zmluve/dodatku o pripojení.

Účelom dojednania o zmluvnej pokute bolo naplnenie funkcie zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody na strane jeho právneho predchodcu, ktorá mu vznikne v dôsledku nespĺnenia záväzku žalovanej zotrvať počas vymedzenej doby viazanosti v zmluvnom vzťahu s jeho právnym predchodcom. V uvedenom prípade je teda žalovaná sankcionovaná za to, že nespĺnila svoju povinnosť riadne a včas uhrádzať cenu za poskytnuté služby, v dôsledku čoho musela byť jej SIM karta/koncové zariadenie vypojené z prevádzky (došlo k prerušeniu poskytovania služieb poskytovaných prostredníctvom SIM karty/koncového zariadenia žalovanej), čím by žalovaná prostredníctvom platieb za poskytnuté služby po dobu viazanosti postupne splnila svoj záväzok, ktorému zodpovedal proti záväzok jeho právneho predchodcu zabezpečiť žalovanej mobilný telefón/koncové zariadenie za zľavnenú cenu. Jeho právny predchodca vystavil žalovanej faktúry č. 7000627065, splatnú dňa 11. 02. 2010 na sumu vo výške 1,66 Eur, č. 7009885320, splatnú dňa 11. 11. 2010 na sumu vo výške 248,95 Eur a č. 7910885472, splatnú dňa 11. 12. 2009 na sumu vo výške 52,14 Eur. Celková neuhradená suma v čase postúpenia pohľadávky bola 302,75 Eur. Tieto faktúry žalovaná neuhradila. Pohľadávka jeho právneho predchodcu z týchto faktúr bola predmetom postúpenia. Nakoľko žalovaná faktúry, ktorými jej bola fakturovaná predmetná suma neuhradila, podal voči nej žalobu na súd.

O žalobe žalobcu rozhodol súd platobným rozkazom č.k. 22Ro/226/2012-29 zo dňa 21. 03. 2013, ktorým žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel.

Platobný rozkaz č.k. 22Ro/226/2012-29 zo dňa 21. 03. 2013 sa nepodarilo žalovanej doručiť do vlastných rúk, keď v tomto prípade je náhradné doručenie vylúčené podľa § 173 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.), podľa ktorého, platobný rozkaz treba doručiť žalovanému do vlastných rúk, náhradné doručenie je vylúčené. Súd preto uznesením č.k. 22Ro/226/2012-43 zo dňa 27. 09. 2013 tento platobný rozkaz v plnom rozsahu zrušil podľa § 173 ods. 2 prvá veta O.s.p., podľa ktorého, ak platobný rozkaz nemožno doručiť čo i len jednému zo žalovaných, súd ho uznesením zruší v plnom rozsahu. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 24. 10. 2013.

Uznesením č.k. 9C/135/2013-48 zo dňa 06. 11. 2013 súd na to v súlade s § 29 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 29 ods. 6 O.s.p. ustanovil žalovanej pre toto konanie, resp. v tomto konaní opatrovníčku v osobe Jany Sekerešovej, súdnej tajomníčky Okresného súdu Zvolen na ochranu práv a oprávnených záujmov žalovanej v predmetnom súdnom konaní, keď žalovaná sa podľa správy Obce Z. zo dňa 16. 08. 2013 zdržiava v zahraničí na presne nezistenej adrese. Uznesenie č.k. 9C/135/2013-48 zo dňa 06. 11. 2013 nadobudlo právoplatnosť dňa 15. 11. 2013.

Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 25. 02. 2014. Tohto pojednávania sa právny zástupca žalobcu nezúčastnil, na toto pojednávanie bol predvolaný riadne a včas dňa 29. 01. 2014 (čl. 51 spisu), tento neúčast' na pojednávaní ospravedlnil podaním zo dňa 30. 01. 2014, ktoré bolo doručené súdu dňa 05. 02. 2014 (čl. 55 spisu), nepožiadaval však zo žiadneho dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania, opatrovníčka žalovanej sa tohto pojednávania tiež nezúčastnila, na toto pojednávanie bola predvolaná riadne a včas dňa 27. 01. 2014 (čl. 51 spisu), neúčast' na tomto pojednávaní neospravedlnila, nepožiadala zo žiadneho dôležitého dôvodu o odročenie tohto pojednávania, keď potom za týchto procesných podmienok na konanie a ich vyhodnotenia súd na pojednávaní dňa 25. 02. 2014 vec prejednal v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu a v neprítomnosti opatrovníčky žalovanej, keď pri tom prihliadol na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy podľa § 101 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého, súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie, ani nepožiadá z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takéhoto účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Ešte pred začatím prvého pojednávania žalobca podaním zo dňa 30. 01. 2014, ktoré bolo doručené súdu dňa 05. 02. 2014 (čl. 55 spisu) vzal späť žalobu v časti o zaplatenie sumy 139,78 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 139,78 Eur od 12. 11. 2010 až do zaplatenia a to z titulu uplatnenej zmluvnej pokuty vyfakturovanej poskytovateľom služieb žalovanej faktúrou č. 7009885320, splatnej dňa 11. 11. 2010, keď však ďalej trval na zaplatení zmluvnej pokuty z titulu tejto faktúry v zvyšujúcej časti, teda v sume 109,17 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z tejto sumy od 12. 11. 2010 do zaplatenia. Nakoľko žalobca pred začatím prvého pojednávania vzal žalobu v tejto časti

späť, súd konanie v tejto časti o zaplatenie sumy 139,78 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z tejto sumy od 12. 11. 2010 do zaplatenia z titulu zmluvnej pokuty zastavil a to podľa § 96 ods. 1 a ods. 3 O.s.p., keď podľa § 96 ods. 1 O.s.p., navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. Podľa § 96 ods. 3 O.s.p., nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva, alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. V takomto prípade súd rozhodne o zastavení konania do 30 dní od späťvzatia návrhu. Súhlas opatrovníčky žalovanej so späťvzatím žaloby v tejto časti sa nevyžadoval, pretože k čiastočnému späťvzatiu žaloby došlo pred začatím prvého pojednávania.

Žalobca ešte v podaní zo dňa 30.01.2014, ktoré bolo doručené súdu dňa 05.02.2014 doplnil, že jeho právny predchodca v uvedenom prípade sa dohodol so žalovanou na základe Zmluvy o pripojení v spojení s Dodatkom k nej na poskytnutí žalovanej telekomunikačného zariadenia Samsung M300 za cenu 1,- Sk (0,03 Eur) s DPH, pričom štandardná cena tohto zariadenia v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy o pripojení v spojení s dodatkom bola 3.290,- Sk (109,21 Eur). Hodnota dotácie jeho právneho predchodcu do kúpy tohto telefónneho zariadenia bola 3.289,- Sk (109,17 Eur), keď potom z titulu zmluvnej pokuty žiadal voči žalovanej prisúdiť sumu 109,17 Eur s príslušenstvom.

Z listinných dôkazov, ktoré dokladoval žalobca súd zistil tento skutkový a právny stav:

Dňa 12. 09. 2007 bola medzi spoločnosťou T-Mobile Slovensko, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 03 Bratislava, IČO: 35 705 019 ako poskytovateľom na jednej strane a žalovanou ako zákazníčkou na strane druhej uzatvorená Zmluva o pripojení a to podľa § 43 a nasl. Zákona č. 610/2003 Z.z., o elektronických komunikáciách, v znení neskorších predpisov (ďalej len „zmluva“). Žalovaná túto zmluvu uzatvorila ako fyzická osoba - nepodnikateľka, tiež ako spotrebiteľka. Na základe tejto zmluvy sa poskytovateľ zaviazal pre žalovanú dodávať telekomunikačné služby dojednané v tejto zmluve, tiež poskytovateľ na základe tejto zmluvy poskytol žalovanej ako užívateľke tzv. SIM kartu č. 8942102180005863925, a to za účelom umožnenia prihlásenia sa žalovanou do siete poskytovateľa a používania žalovanou služieb v užívateľskom programe služby dojednanom v predmetnej zmluve. SIM karte bolo pridelené telefónne číslo: XXXXXXXXXX. Žalovaná v tejto zmluve vyhlásila, že sa zoznámila so Všeobecnými podmienkami poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti T-Mobile Slovensko, a.s., tiež s Osobitnými podmienkami služieb a s Cenníkom služieb spoločnosti T-Mobile Slovensko, a.s., ktoré tvorili neoddeliteľnú súčasť zmluvy, keď sa ich zaviazala dodržiavať. Svojim podpisom na zmluve potvrdila prevzatie všeobecných podmienok, osobitných podmienok, cenníka a špecifikovanej SIM karty, záväzne si objednala v zmluve špecifikované služby podniku (Program služieb: 20 + 20 Viac) a tiež sa zaviazala riadne a včas plniť si všetky povinnosti vyplývajúce zo zmluvy, z dodatkov k zmluve, z všeobecných podmienok a z osobitných podmienok, najmä riadne a včas platiť cenu za aktiváciu a poskytovanie služieb. Služby boli aktivované dňa 12. 09. 2007 bola dojednaná v zmluve, zúčtovacie obdobie bolo dojednané od 22. dňa mesiaca vrátane do 21. dňa mesiaca vrátane.

Dňa 12. 09. 2007 bol medzi poskytovateľom, spoločnosťou T-Mobile Slovensko, a.s. s sídlom Vajnorská 100/A, 831 03 Bratislava, IČO: 35 705 019 a žalovanou uzatvorený Dodatok k Zmluve o pripojení č. MT GSM 911279364 SIM karta č. 8942102180005863925 (ďalej len „dodatok“), podľa článku 1. bod c), ktorého sa podnik, teda poskytovateľ zaviazal zabezpečiť žalovanej ako účastníčke predaj zľavneného mobilného telefónu bližšie špecifikovaného v tabuľke č. 1 dodatku, konkrétne mobilného telefónu Samsung M300, keď poskytovateľ na základe tohto dodatku predal žalovanej tento mobilný telefón za zľavnenú kúpnu cenu 1,- Sk, včítane DPH (0,03 Eur), keď tiež na základe tohto dodatku sa žalovaná v článku 2. zaviazala, že po dobu viazanosti uvedenú v tabuľke č. 1 tohto dodatku, ktorá v tomto prípade bola dojednaná na 24 mesiacov, nepožiada o vypojenie SIM karty z prevádzky, tiež že sa nedopustí takého konania a ani neumožní také konanie, na základe ktorého by poskytovateľovi vzniklo právo zrušiť zmluvu o pripojení odstúpením od nej alebo právo vypovedať zmluvu o pripojení z dôvodov porušenia povinností zo strany žalovanej. V článku 2. tohto dodatku boli dojednané aj ďalšie povinnosti a záväzky žalovanej. V článku 4. dodatku si strany dojednali, že v prípade porušenia zmluvných povinností

zo strany žalovanej (najmä hociktorej povinnosti uvedenej v bode 1. písm. b) alebo v bode 2., alebo v bode 3. tohto dodatku alebo v článku 3. bod 3.6 Všeobecných podmienok, alebo v článku 5. bod 5.2 písm. a) až c) všeobecných podmienok), a následného vypojenia SIM karty zo strany poskytovateľa, bude žalovaná povinná uhradiť poskytovateľovi zmluvnú pokutu dojednanú v dodatku, ktorá v tomto prípade bola dojednaná vo výške 7.500,- Sk (248,95 Eur). Zaplatením akejkoľvek zmluvnej pokuty podľa dodatku nemalo zaniknúť právo poskytovateľa na náhradu škody v plnom rozsahu, ktorá mu vznikla porušením povinnosti, na ktorú je viazaná zmluvná pokuta. Žalovaná sa zároveň zaviazala uhradiť poskytovateľovi náhradu škody presahujúcu sumu zmluvnej pokuty. Dodatok bol uzatvorený na dobu určitú, a to na dobu viazanosti dojednanú v dodatku, t.j. na dobu 24 mesiacov. V článku 3. dodatku žalovaná ako účastníčka vzala na vedomie, že poskytovateľom poskytnutá výška zľavy z kúpnej ceny mobilného telefónu je odlišná v závislosti od zvoleného programu služieb. Zaviazala sa, že po dobu viazanosti uvedenu v tabuľke č. 1 tohto dodatku nepožiada o aktiváciu alebo zmenu programu služieb na program služieb s nižším mesačným poplatkom, ako má minimálny program služieb uvedený v tabuľke č. 1 tohto dodatku. V článku 1. písm. b) tohto dodatku sa žalovaná zaviazala riadne a včas platiť cenu služieb poskytovateľa podľa zvoleného programu služieb a dodržiavať svoje povinnosti v súlade so zmluvou o pripojení, všeobecnými podmienkami, platným cenníkom služieb a týmto dodatkom.

Žalobca ďalej dokladal Všeobecné podmienky poskytovania verejných elektronických komunikačných dátových služieb spoločnosti T-Mobile Slovensko, a.s., ktoré nadobudli platnosť a účinnosť dňa 01. 02. 2009, tiež Všeobecné podmienky poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti T-Mobile Slovensko, a.s., ktoré nadobudli platnosť a účinnosť dňa 07. 06. 2009.

Faktúrou č. 7910885472 zo dňa 22. 11. 2009, splatnou dňa 11. 12. 2009 poskytovateľ fakturoval žalovanej za služby sumu 52,76 Eur za zúčtovacie obdobie od 22. 10. 2009 do 21. 11. 2009, faktúrou č. 7000627065 zo dňa 22. 01. 2010, splatnou dňa 11. 02. 2010 poskytovateľ fakturoval žalovanej poplatok za oneskorenú platbu v sume 1,66 Eur za zúčtovacie obdobie od 22. 12. 2009 do 21. 01. 2010 a faktúrou č. 7009885320 zo dňa 22. 10. 2010, splatnou dňa 11. 11. 2010 poskytovateľ fakturoval žalovanej zmluvnú pokutu v sume 248,95 Eur „za obdobie od 22. 09. 2010 do 21. 10. 2010“.

Žalobca ďalej dokladal Zmluvu o postúpení pohľadávok včítane Prílohy č. 5 zo dňa 07. 12. 2011, ktorá bola uzatvorená medzi spoločnosťou Slovak Telekom, a.s., so sídlom Karadžičova 10, 825 13 Bratislava, IČO: 35 763 469 ako postupcom na jednej strane a žalobcom ako postupníkom na strane druhej, keď v Prílohe č. 5 pod referenčným číslom 1.91265980 je špecifikované postúpenie i predmetnej pohľadávky z titulu predmetných faktúr voči žalovanej. Pohľadávka je špecifikovaná variabilným symbolom faktúr. Predmetná zmluva včítane prílohy je uložená u Okresného súdu Zvolen pod Spr. 117/2012.

Podľa § 43 ods. 1 a 2 Zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 610/2003 Z.z.“), zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa. Podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj s odkazom na tarifu.

Podľa § 42 ods. 1 písm. a) zákona č. 610/2003 Z.z., podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Podľa § 42 ods. 4 písm. b) zákona č.610/2003 Z.z., účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka, zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 545 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak z dojednaní o zmluvnej pokute nevyplýva niečo iné, je dlžník zaviazaný plniť povinnosť, ktorej splnenie bolo zabezpečené zmluvnou pokutou, aj po jej zaplatení.

Podľa § 545 ods. 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ nie je oprávnený požadovať náhradu škody spôsobenej porušením povinnosti, na ktorú sa vzťahuje zmluvná pokuta, ak z dojednaní účastníkov o zmluvnej pokute nevyplýva niečo iné. Veriteľ je oprávnený domáhať sa náhrady škody presahujúcej zmluvnú pokutu, len keď je to medzi účastníkmi dohodnuté.

Podľa § 545a Občianskeho zákonníka, neprimerane vysokú zmluvnú pokutu môže súd znížiť s prihliadnutím na hodnotu a význam zabezpečovanej povinnosti. Ak veriteľ nie je oprávnený požadovať náhradu škody spôsobenej porušením povinnosti, na ktorú sa zmluvná pokuta vzťahuje, súd prihliadne aj na výšku škody, ktorá porušením povinnosti vznikla, a na to, o koľko zmluvná pokuta presahuje rozsah vzniknutej škody.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Občiansky zákonník v ustanovení § 53 ods. 4 príkladmo vymenováva, ktoré ustanovenia uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa najmä považujú za neprijateľné podmienky, keď podľa písm. k) sú to aj tie, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje, alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Ustanovenie § 53a Občianskeho zákonníka, je dôsledkom transpozície Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ktorá v článku 7 ods. 1 ukladá členským štátom zabrániť súvislému používaniu neprijateľných zmluvných podmienok: „Členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a subjektov hospodárskej súťaže existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov“.

Súd ďalej poznamenáva, že odo dňa 01. 11. 2011 nadobudol účinnosť nový Zákon č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, v znení neskorších predpisov, keď podľa § 78 ods. 9 tohto zákona, zmluvy o pripojení podľa doterajších predpisov sú zmluvami o poskytovaní verejných služieb podľa tohto zákona (ďalej len „zákon č. 351/2011 Z.z.“).

Podľa § 43 ods. 1 písm. a) zákona č. 351/2011 Z.z., podnik má právo na úhradu za poskytnutú verejnú službu.

Podľa § 43 ods. 1 písm. d) bod 2. zákona č. 351/2011 Z.z., podnik má právo dočasne prerušiť alebo obmedziť poskytovanie verejnej služby z dôvodu nezaplatenia splatnej sumy za verejnú službu v lehote upravenej v zmluve o poskytovaní verejných služieb, a to až do jej zaplatenia alebo do zániku zmluvy o poskytovaní verejných služieb; dočasne prerušiť poskytovanie verejnej služby možno iba po predchádzajúcom náležitom upozornení a uplynutí primeranej lehoty určenej na zaplatenie.

Podľa § 43 ods. 12 písm. a) až c) zákona č. 351/2011 Z.z., účastník je povinný používať verejnú službu v súlade s týmto zákonom a so zmluvou o poskytovaní verejných služieb, platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry, používať iba telekomunikačné zariadenie spĺňajúce požiadavky osobitných predpisov.

Podľa § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z.z., zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

Podľa § 78 ods. 9 zákona č. 351/2011 Z.z., zmluvy o pripojení podľa doterajších predpisov sú zmluvami o poskytovaní verejných služieb podľa tohto zákona.

V prejednávanej veci po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, žaloba žalobcu v časti o zaplatenie sumy 53,80 Eur s príslušenstvom z titulu nároku žalobcu na zaplatenie ceny služieb voči žalovanej, ktoré jej poskytovateľ poskytoval na základe daného zmluvného vzťahu je dôvodná, nie je dôvodná v časti o zaplatenie sumy 109,17 Eur s príslušenstvom z titulu zmluvnej pokuty, keď v tejto časti súd žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol. Žalobca, resp. jeho právny predchodca uzavrel so žalovanou zmluvu o pripojení podľa osobitného zákona, zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických

komunikáciách, v znení neskorších predpisov, platného a účinného v čase uzatvorenia zmluvy o pripojení a dodatku k nej, keď tieto boli uzatvorené dňa 12. 09. 2007. Predmetná zmluva o pripojení včítane dodatku k nej podliehala právnomu režimu tohto zákona. Na základe tejto zmluvy o pripojení včítane dodatku k nej poskytovateľ žalovanej poskytoval dojednané telekomunikačné služby. Cenu poskytnutých telekomunikačných služieb fakturoval právny predchodca žalobcu žalovanej spolu v sume 53,80 Eur faktúrami č. 7910885472, ktorá sa stala splatnou dňa 11. 12. 2009 v sume 52,14 Eur a č. 7000627065, ktorá sa stala splatnou dňa 11. 02. 2010 v sume 1,66 Eur, spolu v sume 53,80 Eur, žalovaná túto sumu pozostávajú z ceny telekomunikačných služieb a poplatku za oneskorenú platbu neuhradila, právny predchodca žalobcu žalovanej telekomunikačné služby vyfakturované týmito faktúrami poskytol, o čom svedčia Podrobné mesačné výpisy hovorov za posudzované obdobie, preto súd uložil povinnosť žalovanej žalobcovi uhradiť z titulu ceny telekomunikačných služieb čiastku 53,80 Eur s príslušenstvom, vyfakturovanú označenými faktúrami. Žalovaná sa zaviazala za telekomunikačné služby platiť ich cenu v zmysle platného cenníka, tak ako to vyplýva zo zmluvných dojednaní.

Žalovaná je preukázateľne v omeškaní so zaplatením sumy 53,80 Eur, pričom toto omeškanie trvá, preto žalobca má nárok voči žalovanej i na zaplatenie úrokov z omeškania z jednotlivých fakturovaných čiastok a to odo dňa nasledujúceho po splatnosti každej jednotlivéj faktúry až do zaplatenia. Tento nárok žalobcu vyplýva z ustanovenia § 517 ods. 1 prvá veta a ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorých dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je Nariadenie Vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., v znení neskorších predpisov. Podľa § 3 tohto nariadenia, v znení do 31. 01. 2013, keďže k omeškaniu došlo pred týmto dňom, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia, než je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná ku dňu splatnosti, resp. ku dňu nasledujúcom po splatnosti jednotlivých faktúr, z ktorých žalovaná suma bola priznaná, bola 1 % ročne, zvýšená o 8 percentuálnych bodov bola 9 % ročne, preto žalobca má nárok voči žalovanej na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 9 % ročne.

Aktívnu legitimáciu na podanie žaloby žalobca preukázal Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 07. 12. 2011, včítane Prílohy č. 5, keď z týchto listinných dôkazov vyplýva, že žalobca je nositeľom hmotnoprávneho nároku, o ktorý v konaní ide, a je teda vlastníkom predmetnej pohľadávky s príslušenstvom s poukazom na § 524 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka.

Žalobca v súdnom konaní uplatnil voči žalovanej i nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 109,17 Eur s príslušenstvom, t.j. s 9 % ročným úrokom z omeškania z tejto sumy za obdobie od 12. 11. 2010 do zaplatenia, keď nárok odvodzoval zo zmluvy o pripojení v spojení s dodatkom k nej a z faktúry č. 7009885320 zo dňa 22. 10. 2010, ktorá sa stala splatnou dňa 11. 11. 2010 a ktorou fakturoval žalovanej zmluvnú pokutu v sume 248,95 Eur, keď po čiastočnom späťvzati žaloby v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty, zostal predmetom sporu nárok žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty už len vo výške 109,17 Eur s príslušenstvom, pričom súd tento nárok žalobcu posúdil za nedôvodný a preto žalobu žalobcu o zaplatenie 109,17 Eur s príslušenstvom z titulu zmluvnej pokuty zamietol.

Z § 544 Občianskeho zákonníka vyplýva, že aj dohoda o zmluvnej pokute musí spĺňať náležitosti vyžadované u každého právneho úkonu ustanovením § 37 Občianskeho zákonníka, teda musí byť určitá a zrozumiteľná, inak je neplatná. Súd má za to, že dojednanie zmluvnej pokuty spôsobom „v prípade porušenia zmluvných povinností“ (s demonštratívnym výpočtom určitých povinností) je účastník povinný uhradiť zmluvnú pokutu v stanovenej výške, podmienku určitosti právneho úkonu nespĺňa. Zmluva o pripojení, ktorej súčasťou sú aj obchodné podmienky a dodatok, obsahuje niekoľko desiatok povinností účastníka rôznej závažnosti. Uvedená formulácia neumožňuje posúdenie, porušenie ktorej povinnosti účastníka je sankcionované zmluvnou pokutou. Tomuto záveru nebráni ani demonštratívny výpočet určitých povinností a to práve preto, že je len príkladný. Zároveň pre svoju neurčitosť neumožňuje posúdenie primeranosti výšky zmluvnej pokuty vo vzťahu k zabezpečovanej povinnosti.

Tu súd dáva do pozornosti, že pri rovnakej právnej úprave ako je v SR, vyššie uvedeným spôsobom judikoval takýto záver i Najvyšší súd ČR, ktorý v rozhodnutí sp. zn. 2Odon 90/97 vyslovil, že pri formulácii dohody o zmluvnej pokute spôsobom „ak obsluhovateľ v priebehu platnosti zmluvy poruší svoje zmluvné záväzky, neboli v dohode o zmluvnej pokute dostatočne určite popísané povinnosti, ktoré mali byť zaistené zmluvou pokutou. Zo slov porušenie zmluvného vzťahu nemožno vyvodiť, ktoré konkrétne povinnosti zo zmluvného vzťahu, poprípade ich určitý súhrn mal byť zaistený zmluvnou pokutou, čo je podmienkou preto, aby pri ich porušení mohla byť uplatnená táto sankcia“. Uvedený názor Najvyššieho súdu ČR potvrdil tento aj v rozhodnutí sp. zn. 28Cdo/1526/2009, v ktorom uviedol, že zmluvné dojednanie, podľa ktorého je povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu viazaná na „porušenie zmluvného vzťahu“ je pre neurčitosť neplatné, pretože z neho nemožno vyvodiť, ktoré konkrétne povinnosti zo zmluvného vzťahu majú byť zabezpečené zmluvnou pokutou. Rovnako Najvyšší súd SR vo veci sp. zn. M Obdo 4/2003 uviedol, že v dohode o zmluvnej pokute musí byť povinnosť, ktorú zmluvná pokuta zabezpečuje vymedzená určito, inak je dohoda neplatná.

Na základe uvedeného podľa súdu neobstojí bežné vysvetlenie žalobcu, že zmluvná pokuta bola účtovaná za nie včasné zaplatenie faktúr, nakoľko právny úkon urobený v písomnej forme možno vykladať iba na základe toho, čo obsahuje a výkladom právny úkon nemožno dopĺňať a to, podľa toho čo síce mohlo byť vôľou žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu, ale v právnom úkone to vyjadrené nebolo. Demonštratívny výpočet zabezpečených povinností k platnosti dohody o zmluvnej pokute nepostačuje, pretože jeho určitosť musí byť hodnotená ako celok a ak je takáto dohoda z tohto pohľadu neurčitá, nie je táto neurčitosť prelomená ani demonštratívnym výpočtom, v ktorom sa nachádza náhodou aj povinnosť, za ktorej porušenie veriteľ uplatňuje zmluvnú pokutu.

Z vykonaného dokazovania listinnými dôkazmi, ktoré žalobca doložil vyplýva, že zmluvná pokuta bola medzi poskytovateľom a žalovanou dojednaná v prípade porušenia zmluvných povinností zo strany žalovanej (najmä hociktorej povinnosti uvedenej v bode 1 písm. b) alebo v bode 2. alebo v bode 3. dodatku, alebo v článku 3. bod 3.6 Všeobecných podmienok, alebo v článku 5. bod 5.2 písm. a) až c) Všeobecných podmienok), tak ako to vyplýva z článku 4. zmluvy v spojení s dodatkom k nej. Z uvedenej formulácie možno vyvodiť, že tu je uvedený príkladný výpočet zmluvných povinností, pre prípad porušenia ktorých zo strany žalovanej bola dojednaná zmluvná pokuta. Ide o nedostatok spôsobujúci neurčitosť ustanovenia o zmluvnej pokute, pre ktorý nebolo možné priznať nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty. Z § 544 Občianskeho zákonníka vyplýva, že aj dohoda o zmluvnej pokute musí spĺňať náležitosti vyžadované u každého právneho úkonu ustanovením § 37 Občianskeho zákonníka, teda musí byť určitá a zrozumiteľná, inak je neplatná. Súd má za to, že dojednanie zmluvnej pokuty spôsobom „v prípade porušenia zmluvných povinností zo strany účastníka“ (s demonštratívnym výpočtom určitých povinností) je účastník povinný uhradiť zmluvnú pokutu v stanovenej výške, podmienku určitosti právneho úkonu nespĺňa. Zmluva o pripojení v spojení dodatkom k nej, ktorej súčasťou sú aj všeobecné podmienky, obsahuje niekoľko desiatok povinností účastníka rôznej závažnosti. Uvedená formulácia neumožňuje posúdenie, porušenie ktorej povinnosti účastníka je sankcionované zmluvnou pokutou. Tomuto záveru nebráni ani demonštratívny výpočet určitých povinností a to práve preto, že je len príkladný. Zároveň pre svoju neurčitosť neumožňuje posúdenie primeranosti výšky zmluvnej pokuty vo vzťahu k zabezpečovanej povinnosti.

Na záver súd ešte dodáva, že uvedené zmluvné dojednanie o zmluvnej pokute obsiahnuté v zmluve v spojení s dodatkom k nej spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovanej, ako spotrebiteľky. V spotrebiteľskej veci, keď v posudzovanom prípade nepochybne nárok vyplýva zo spotrebiteľskej zmluvy a vzťahujú sa na zmluvný vzťah podľa tejto zmluvy ustanovenia tiež § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, už pri samotnom uzatváraní zmluvy by nemal byť príslušný alebo výlučne sankcionovaný zmluvnou pokutou len jeden účastník zmluvy, a to spotrebiteľ, ako to bolo v tomto prípade. Táto skutočnosť vyznieva v neprospech jedného účastníka zmluvy, spotrebiteľa, pričom je zrejmé, že právny predchodca žalobcu ako dodávateľ služby nie je nijako sankcionovaný v súvislosti s prípadným nesplnením povinnosti na jeho strane. V prejednávanej veci tak zmluvnú pokutu je nutné považovať za neprimeranú sankciu, keď navyše dodávateľ vôbec nerozlišuje situáciu a to v danom dojednaní sankcie tak z pohľadu jej výšky, ako aj z hľadiska času, t.j. teda kedy v dôsledku nezaplatenia sumy služieb dôjde k ukončeniu zmluvy, napríklad, či je to 1 mesiac pred uplynutím doby viazanosti z dôvodu, že spotrebiteľ nezaplatí cenu hneď v prvý mesiac viazanosti, teda

na začiatku, alebo inokedy v priebehu doby viazanosti. Tiež dojednania o zmluvnej pokute nie je možné v danom prípade označiť za individuálne, a to aj s poukazom na článok 3. ods. 1., 2. Smernice rady 93/13/EHS. Súdna kontrola štandardných zmlúv je postavená na absolútnej neplatnosti neprijateľných klauzúl a bolo by v rozpore s cieľom smernice, ak by sa pred neprijateľnou podmienkou jeden spotrebiteľ chránil a druhý nie. V posudzovanom prípade dojednanie o zmluvnej pokute je tiež neprijateľnou zmluvnou podmienkou v spotrebiteľskej zmluve. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka je neprijateľná zmluvná podmienka v spotrebiteľskej zmluve neplatnou.

V takomto prípade, čo súd dodáva na záver, nie je možné využiť moderačné právo a zmluvnú pokutu znížiť s poukazom na § 545a Občianskeho zákonníka, pretože pre uplatnenie moderačného práva na zníženie zmluvnej pokuty platí, že zmluvná pokuta musí byť dojednaná platne. V uvedenom prípade to nebolo.

Napriek tomu, že žalobca preukázal aktívnu legitímáciu na podanie žaloby, súd jeho žalobu v časti o zaplatenie zvyšujúcej časti zmluvnej pokuty s príslušenstvom ako nedôvodnú zamietol zo skutkových a právnych dôvodov uvedených v tomto rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. Žalovaná mala vo veci väčší úspech než žalobca, preto bolo dôvodné v súdnej veci rozhodovať o nároku žalovanej na trovy konania. K úspechu žalovanej totiž treba pripočítať i tú sumu, v ktorej časti bolo konanie zastavené, teda k sume 109,17 Eur, v ktorej bola úspešná, sumu 139,78 Eur, v ktorej sume bolo konanie zastavané, pretože v tejto časti žalobca procesne zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, keďže v tejto časti vzal žalobu späť a teda nesie procesný dôsledok za zastavenie konania. Preto bolo dôvodné v súdnej veci rozhodovať o nároku žalovanej na trovy konania, lebo žalobca mal úspech len v časti o zaplatenie sumy 53,80 Eur a žalovaná úspech v časti o zaplatenie sumy 248,95 Eur (139,78 Eur + 109,17 Eur), žalovaná však nenavrhol priznať trovy konania, keď o trovách konania súd rozhoduje len na návrh, preto súd o trovách konania žalovanej rozhodol tak, že sa jej náhrada trov konania voči žalobcovi pomerom úspechu a neúspechu vo veci nepriznáva.

Žalobcovi v súdnej veci nevznikol nárok na vrátenie súdneho poplatku zo žaloby po čiastočnom späťvzatie žaloby, pretože žalobca má povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo veci zo žaloby v sume 16,50 Eur, zaplatil ho v sume 18,- Eur, pomerná časť súdneho poplatku pri vrátení sa však kráti o sumu 6,70 Eur, avšak po čiastočnom späťvzatie žaloby rozdiel predstavuje 1,50 Eur.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1 prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších

predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolaie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát
8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav
9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali
10. bol odvolacím súdom schválený zmier

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatené (§ 205a O.s.p.), t.j.

1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej

3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,

4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.)